

Alkonyati Istentisztelet – 2026. április 20.

Szokásos kezdet

Aldott a mi Istenünk, öröktől fogva, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Tropár: 5. hang. Saját dallamon (370. oldal)

Pap: Föltámadt Krisztus halottaiból, / legyőzte halállal a halát, / és a sírban levőknek / életet ajándékozott.

A nép ugyanezt kétszer megismétli.

Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan irgalmazz nekünk! *(Háromszor)*

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! Urunk, tisztíts meg bűneinktől! Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!

Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!
Uram, irgalmazz!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!
Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Jertek imádjuk a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek imádjuk Krisztust, a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek boruljunk le és imádjuk magát Jézus Krisztust, a mi királyunkat, Urunkat és Istenünket!

103. zsoltár

Áldjad én lelkem az Urat, / Uram Istenem! fölötte fölséges vagy, dicsőségbe és ékességbe öltöztél, - világossággal, mint köntössel körül vagy öltve, / kiterjesztvén az eget, mint sátorfödelet; - ki befödöd vizekkel annak felső részeit, / ki a felhőt szekereddé teszed, ki a szelek szárnyain jársz; - ki angyalaidat szélvésszé teszed, / és szolgálodat égető tűzzé; - ki a földet állandóságra alapítottad, / hogy nem fog ingadozni örökkön örökké. - A vízmélység öltözet gyanánt fődte azt; / a hegyeken vizek állottak. - A te feddésed elöl elfutottak; / mennydörgésed szavától megijedtek. - A hegyek fölemelkedtek, a völgyek alászállottak / azon helyre, melyet nekik alapítottál. - Határt vontál, melyet nem fognak átlépni, / s nem térnek vissza a földet elborítani. - Ki forrásokat fakasztasz a völgyekben, / a hegyek között folynak a vizek. - Iszik azokból minden mezei vad; / azok után lihegnek szomjúságukban a vadszamarak. - Azok mellett lakoznak az égi madarak; / a kösziklák közül szózatot adnak. - Ki megöntöződ a hegyeket onnan felől; / a te műveid gyümölcséből megelégtetted a föld. - Ki szénát teremtesz a barmoknak, / és veteményt az emberek szolgálatára, - hogy kenyeret termessz a földből, / és bor vidámítsa föl az ember szívét; - hogy olajjal derítse föl orcáját, / és a kenyér erősítse meg az ember szívét. - Jóllaknak a mező fái, és a Libanon cédrusai; / melyeket ültetted. - Ott fészkelnek a madarak, / a golya háza fő azok között. - A magas hegy a szarvasok, / a köszikla a sündisznók menedéke. - A holdat időmértékül teremté; / a nap tudja lenyugvását. - Sötétséget parancsolsz és éj van, / mely alatt mind kimennek az erdei vadak, - az oroszlán ordító kölykei, / hogy ragadozzanak, és az Istentől magoknak eledelt keressenek. - Fölkel a nap és összegyűlnek, / és hajlékaikba helyezkednek. - Kimegy az ember munkájára / és dolgára napestig. - Mely igen fölségesek a te műveid, Uram! / mindeneket bölcsességgel cselekedtél; mi a földet betölti, mind a te jószágod. - Ez a nagy és tágas öblű tenger, ott az úszók, melyeknek száma nincs, / a kicsiny állatok a nagyokkal; - Ott járnak a hajók, / a cethal, melyet alkottál, hogy játsszék abban. - Mindnyájan tőled várják, / hogy eledelt adj nekik idejében. - Te adván nekik, gyűjtenek; / fölnyitván kezedet, minden betelik jóval. - De ha elfordítod arcodat, megrémülnek; / ha elveszed lélegzetüket, elfogynak és a porba visszatérnek. - Beléjük bocsátván leheletedet, fölélednek; / és megújítod a föld színét. - Legyen az Úr a dicsőség mindörökké. / Az Úr örülni fog alkotmányában; - ki letekint a földre, és megrendíti azt; / ki a hegyeket megérinti és füstölögnek. - Énekelni fogok az Úrnak életemben, / dicséretet mondok az én Istenemnek, valamíg leszek. - Legyen kellemes neki az én beszédem; / én pedig az Úrban fogok gyönyörködni. - Fogyjanak el a bűnösök a földről és a gonoszok, úgy, hogy ne legyenek; / áldjad én lelkem az Urat.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen

Alleluja, Alleluja, Alleluja, dicsőség néked, Isten. *(Kétszer recitálva, harmadszor énekelve)*

Békesség ekténia

Békességben könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A mennyei békéért és lelkünk üdvösségéért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Az egész világ békességéért, Isten szentegyházainak jólétéért és mindnyájunk egyesítéséért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Ezen szent hajlékért s mindazokért, kik ide hittel, buzgósággal és istenfélelemmel járnak, könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Szentséges főpásztorunk, N. római pápáért, Istenszerető N. (érsek-) metropolitánkért (és N. püspökünkért), a tisztas áldozópapságért, a Krisztus-szerinti segédlő papságért, az egész egyházi rendért és a népért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Ezen városért (községért), minden városért, községért és vidékéért, s az azokban lakó hívekért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A levegőnek kedvező mérsékletéért, a föld terményeinek bőségéért és békességes időkért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A hajózókért, utazókért, betegekért, fáradozókért, foglyokért s ezek szabadulásáért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Hogy mentsen meg minket minden aggodástól, haragtól és szükségtől, könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Oltalmazz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!

Uram, irgalmazz!

Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk!

Néked Uram!

Mert téged illet minden dicsőség, tisztelet és imádás, Atya és Fiu és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

Amen.

Uram, tehozzád

2. hang

Uram, tehozzád kiáltok, / hallgass meg engem; / figyelmezz imádságom hangjára, / midőn tehozzád kiáltok; /[?] hallgass meg engem, Uram!

Igazodjék fel az én imádságom, / mint a tömjénfüst a te színed elé; / kezeimnek fölemelése / esti áldozat gyanánt. /[?] Hallgass meg engem, Uram!

2. hang. Minta: Midőn...

Midőn / korán reggel kenethozók kerestek téged, Krisztus, / mindnyájunk élete, / kenettel és illatszerrel érkeztek, / utánad sóvárogva könnyeztek, / és a sírból egy ifjú szavát hallották: / Hagyjátok abba a sírást, / inkább üdvösségeteknek örvendjete, / és hirdessétek mindenkinek, /[?] hogy az Úr föltámadt!

Tudjuk, / ó istenfélő József, / hogy te a Krisztus királyt, / mikor a keresztről levetted, / válladon, mint kerub-szekéren hordoztad. / Boldognak hirdetjük kezedet és szent szemedet, / tiszteljük tenyeredet, / mellyel a Napot, az Isten-Igét / a sírba vitted és temetted, // azért / a te emlékedet is /[?] örömmel ünnepeljük.

Úgy jelent meg / az Isten kedvében járó kenethozóknak / és a tiszta lelkű Józsefnek ünnepe nekünk, / mint egy új Paradicsom, / mely az élet forrását árasztja, / a kegyelem vizét permetezi a világra, / Krisztus föltámadásának folyamát buzogja. / A hívek tömege ünnepel, és hangoztatja: /[?] Dicsőség annak, ki föltámadásával az egész világot megajándékozta!

4. hang. Minta: Mint a vértanúk...

Törvény szerint működő főpap / s legszentebb bajnok voltál, Januáriusz. / Nem a más vérével, / hanem sajátoddal mentél be a mennyekbe, / ahol mindenkinek előfutárává lett Jézus, / és mindörökké nézed őt, atyánk, / és azt szemléled, /[?] amit az angyalok szemlélnék.

Bőrödtől megfosztottak, a tűzbe vetettek, / vadállatok elé dobtak, / és hosszú időre börtönbe zártak, / de Isten erejével szellemi értelméd / le nem igazott maradt, / a küzdelmet elvégezted, szabályszerűen küzdve, /[?] szent csodatevő, a testnélküliek társa.

Tiszteljük egybehangzóan Dezsőt, / Prokoluszt, Szosszuszt, Fausztuszt, Eutükhioszt s a dicsőséges Januáriuszt / és a bölcs Akútiuszt / mint bölcs papokat és megkoszorúzott vértanúkat, / mint a szent város polgárait, /[?] az ő magasztalóik legigazabb közbenjáróit!

Dicsőség... most és... 2. hang

A reggel fölserkent / és sírodhoz sietve érkező asszonyok / kerestek téged, Krisztus, / hogy fűszerekkel megkenjék tisztaságos testedet, / és az angyal szavától felbuzdulva / az apostoloknak hírül vitték az öröndetes üzenetet: / hogy föltámadt üdvösségünk szerzője, / rabságba ejtve a halált, / és a világnak örök életet /[?] és nagy kegyelmet ajándékozott.

Enyhe világossága

Bölcsesség igazhívők!

Enyhe világossága, / a szent és boldog, / és halhatatlan / mennyei Atya isteni dicsőségének,
/ Jézus Krisztus! / Eljövén a Napnak lenyugvásához / és látván az esteli fényt; / áldjuk az
Atyát / s a Fiút, és a Szentlélek Istent! / Mert te méltó vagy, / hogy minden időben, / szent
hangon énekeljünk tenéked, / Isten fia, / ki éltet adsz a világnak; /[?] miért is ez a világ dicsóít
téged.

Figyelmezzünk! Békesség † mindnyájatoknak! Bölcsesség, figyelmezzünk!

Prokimen: Az Úr meghallgat engem, / mikor hozzá kiáltok. (Zsolt 4,4)

Vers: Midőn segítségül hívtam, / meghallgatott engem az én igazságom Istene.

Add Urunk

4. hang; dallama: Elcsodálkozott József

Add Urunk, hogy ez estén / minden büntől megőrizzük magunkat. / Áldott vagy te, Urunk,
atyáinknak Istene; / dicséretes és dicsőséges a te neved mindörökké. Amen. / Legyen, Uram, a
te kegyelmed rajtunk, / amint tebenned bízunk. / Áldott vagy te, Urunk, / taníts meg minket a
te igazságaidra. / Áldott vagy te, Uralkodó, / oktass bennünket a te igazságaidra. / Áldott vagy
te, Szent, / világosíts meg minket a te igazságaiddal. / Uram, a te kegyelmed örökké, / kezeid
munkáit meg ne vesd. / Téged illet a dicséret, / téged illet az ének. / Téged illet a dicsőség, /
Atya és Fiú és Szentlélek, / most és mindenkor /[?] és örökkön örökké. Amen.

Teljesítsük esti könyörgésünket az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Oltalmazz, ments meg, könyörülj és őriz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!

Uram, irgalmazz!

*Hogy ezen egész estét tökéletesen, szentül, békességben és vétek nélkül töltsük el, kérjük az
Úrtól!*

Add meg, Uram!

A békesség angyalát, a hűséges vezetőt, lelkünk és testünk őrzőjét kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Bűneink és vétségeink bocsánatát és elengedését kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Jókat és hasznosakat lelkünknek és a világnak békességet kérjünk az Úrtól!

Add meg, Uram!

Hogy életünknek hátralevő részét békében és bűnbánatban töltsük, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Hogy életünket keresztény módon, gyötrelem és szégyen nélkül végezzük be, s hogy Krisztus félelmetes ítélőszéke előtt jó feleletet adjunk, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk!

Néked, Uram!

Mert jóságos és emberszerető Isten vagy és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön örökké.

Amen.

Békesség mindnyájatoknak!

És a te lelkednek!

Fejetekeket hajtsátok meg az Úrnak!

Néked, Uram!

Legyen áldott és dicsőített a Te országod hatalma, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Előverses sztichirák

2. hang

Krisztus, a mi Üdvözítőnk, / ki adóslevelünket a keresztre szegezvén, / azt megsemmisíté, / a halál uralmát megszünteté, / azért imádjuk /' az ő harmadnapi föltámadását!

A vámszedő szavával kiáltok hozzád, / Krisztus Üdvözítőm: / Tisztíts meg engem is, hozzá hasonlóan, /' és könyörülj rajtam, Isten!

Amíg a szent vértanúk járnak közben érettünk, / és Krisztusnak dicshimnusz énekelnek, / minden tévely megszűnik, /' és az emberi nem üdvözülni a hit által.

Dicsőség... most és...

Miért vegyítitek könnyeitekkel a kenetet, ó asszonyok? / A sírkövet elhengerítették, a sír kiürült. / Lássátok, hogy az Élet legyőzte az enyészetet, / s a pecséteket, melyek ezt világosan bizonyítják! / Azt is, milyen szörnyen alszanak a hitetlen örök. / Megváltotta Isten teste a halandó embert. / Jajveszékél az alvilág. / Siessetek, s mondjátok el az apostoloknak az örömhírt: / Krisztus, aki legyőzte a halált, / elsőszülött a holtak közül, /' előttetek meg Galileába!

Most bocsásd el, Uram

Most bocsásd el, Uram, / a te szolgádat / a te igéd szerint békeességben, mert látták szemeim / a tőled küldött Üdvözítőt, / kit rendeltél minden népek színe elé, világosságul a pogányoknak / megvilágosítására, /' és dicsőségül a te népednek, Izraelnek.

Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan irgalmazz nekünk! *(Háromszor)*

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! Urunk, tisztíts meg bűneinktől! Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltesd meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!

Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Tropár

2. hang (138. oldal)

Az Istenfélő József, / levevén a fáról a te leg**tisztább** testedet, / tiszta gyolcsba **göngyölé**, / és illatos szerekkel ellátva új **sírba** helyezé; / de te, Uram, **harmadnapon** föltámadtál, /' adván a világnak gaz**dag** kegyelmet.

Dicsőség... 2. hang (144. oldal)

Midőn leszállottál a halálhoz, hal**hatatlan** Élet, / akkor megtörted a poklot Istenséged fényével; / s midőn a holtakat is a mélységből **föltámasztottad**, / minden mennyei Erők **örvendezve** kiálták: /' Életadó Krisztus Istenünk, **dicsőség** néked!

Most és... 2. hang (139. oldal)

A kenethozó asszonyok előtt a sírnál megjelenő angyal **ezeket** mondá: / A kenetek a halottakat illetik, / Krisztus az enyészettől **idegen** maradt. / De kiáltátok: Föltá**madt** az Úr, /' adván a világnak gaz**dag** kegyelmet!

Ekténia

Könyörülj rajtunk, Isten, a te nagy irgalmasságod szerint, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Könyörögjünk még szentséges főpásztorunk, N. római pápáért, Istenszerető N. (érsek-) metropolitánkért (és N. püspökünkért), lelkiatyáinkért s Krisztusban minden atyánkfiáért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Könyörögjünk még az itt jelenlévő s téled nagy és bő kegyelmeket váró népért, a mi jótevőinkért és minden igazhitű keresztényért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Mert irgalmas és emberszerető Isten vagy, és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön örökké.

Amen.

Elbocsátó

Bölcsesség!

Tündökölj, tündökölj, mennyei Jeruzsálem, / mert az Úr dicsfénye fölötted fölvirradt! / Örvendj mostan és vigadozz, új Sion-hegy, / és te gyönyörködjél, tiszta Istenszülő, / Fiad föltámadásán!

Dicsőség neked, Krisztus Istenünk, a mi reménységünk, dicsőség neked!

Föltámadt Krisztus halottaiból, / legyőzte halállal a halált, / és a sírban levőknek / életet ajándékozott. Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Adj áldást uram!

(A pap az elbocsátó imádságot mondja.)

Amen.

Az Úr áldása reátok az ő kegyelmével és emberszeretetével mindig, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.